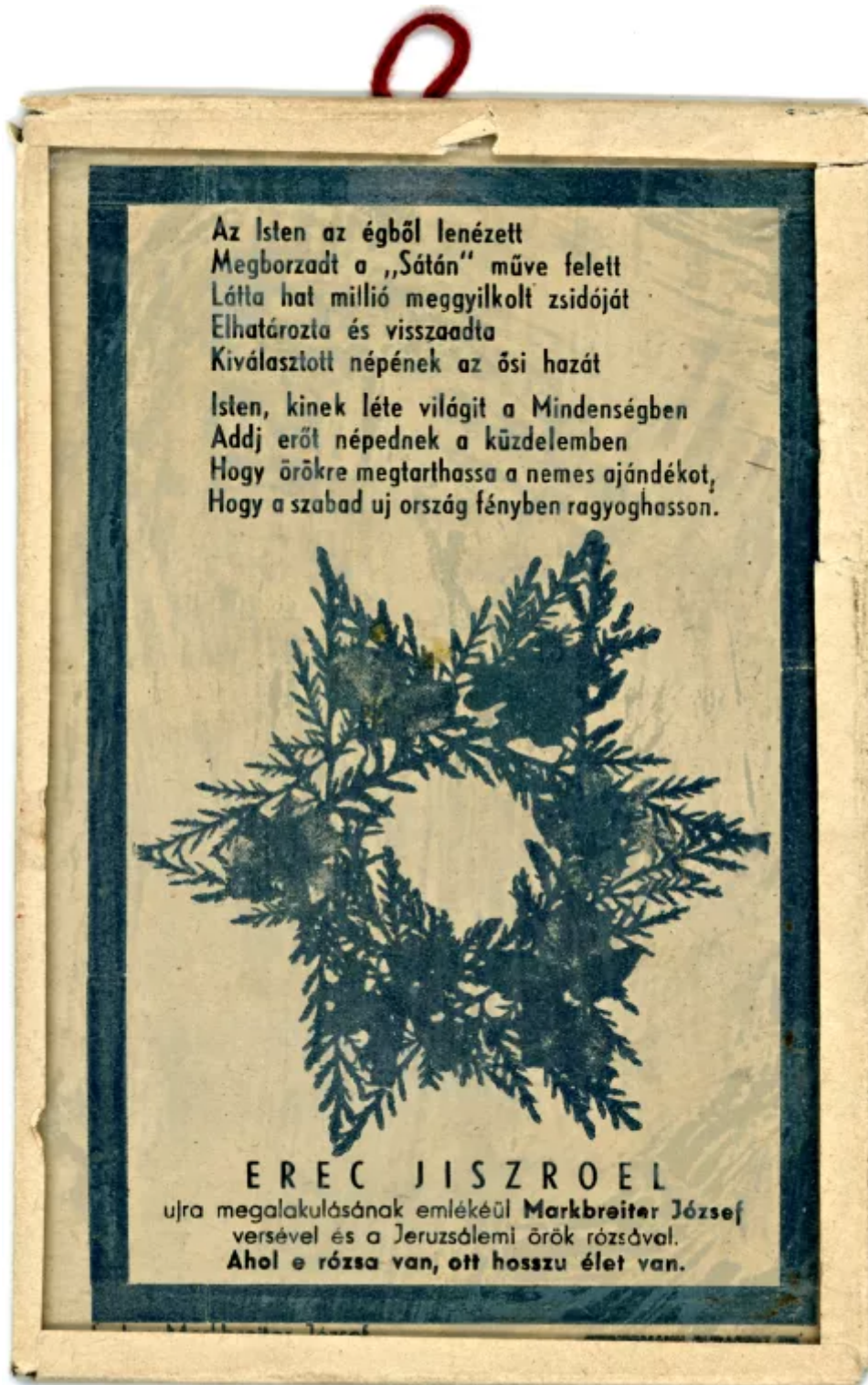

Cionista Propagandaanyag

A dokumentum szövege (eredeti helyesírással): Az Isten az égből lenézett Megborzadt a 'Sátán' műve felett Látta hat millió meggyilkolt zsidóját Elhatározta és visszaadta Kiválasztott népének az ősi hazát. Isten, kinek léte világít a Mindenségben Addj erőt népednek a küzdelemben Hogy örökre megtarthassa e nemes ajándékot, Hogy a szabad új ország fényben ragyoghasson. EREC JISZROEL újra megalakulásának emlékéül Markbreiter József versével és a Jeruzsálemi örök rózsával. Ahol a rózsza van, ott hosszú élet van.

----- 1946 és 1948 között voltam

cionista. Budapesten és Szombathelyen jártam a plugába, akkor lehetett befizetni egy kis pénzt, hogy Izraelben egy kibucban kapjak érte valamennyi földet. 1946-ban már plugán voltam. A Jókai utcában, a Mikroszkóp Színházzal szemben volt a pluga. A pluga az Izraelbe kivándorló cionisták előkészítő és gyűjtőhelye volt. Hívták haksarának is, ma ulpán a neve. Ott ismertem meg Krausz [Kabos] Lacit. Ki akart velünk jönni Izraelbe. Férjhez mentem egy zsidó gyerekhez, úgy akart élni, mint egy úr, ha úgy döglük is meg, mint egy kutya. Ezzel a jelszóval vett feleségül, bár inkább más vesződött volna vele. Klein György volt a neve. Szlovákiai zsidó gyerek volt, onnan jött át az öccsével. A szüleit deportálták Szlovákiából, ő pedig vagányan az öccsével átjött Pestre, összebarátkoztak a nyilasokkal, beálltak hozzájuk sofőrnek. Nem voltak vallásosak, nem voltak megmálenolva [Azaz nem voltak körülmetélve. -- A szerk.]. A testvére, Tamás imádott engem. Az első férjem jó gépkocsivezető volt, a nyilasoknál megtanulta, és engem is megtanított vezetni. A cionista csoportnak voltam én is a tagja. Vagyonom is volt Izraelben, mert kellett ezeket a csoportokat segíteni. Mikor már benn voltam a plugán, egy földdarabot megvettünk Izraelben. 1946 augusztusában mentem férjhez, és 1947. februárban otthagytam. Elváltunk, hét pap aláírása kellett hozzá [lásd: válás], mert én hüpe alatt esküdtem. Utána az első férjem kiment Izraelbe, én búcsúztattam el. 1947 januárjában már udvarolt a második férjem, de csak 1948-ban esküdtünk meg.